גמ' הוא. דרשינן המייהו דהכי משמע הוא יהיה קיים מערכך: **עד האידנא דהוה ליה.** מעכד ימיה לאשולי הוו מושלי ליה מגילות: **סליקו ליה** [ט״ו] **תפילין.** תלו לו תפילין מראשו עד שיפדה כדמיתי: **מתני' אין לו לא בכסות אשתו.** שאינו שלו: **לשמן.** לשם אשתו וכנו: **סנדלים חדשים.** רבותא קמ״ל [ולתע״ג] דעדיין לא נעלום הרי הן כמחקמן משעת לקיחה: **אע״פ שאמרו עבדים נמכרים** [י״ז] **[בכסותן] לשכח.** דכסות יפה שלהן משכחת ומעלה [י״ח] דמיהן כגון גבי נכסי יתומים שאם תילקח לעבד כסות כשלשים דינר [י״ט] הוא משגיח מנה על דמיס שהוא שוה עכשיו: (כ) **לאיטליון.** יום השוק: **לכרך.** שדרך סוחרים לבא שם (ג): **אין לו להקדש אלא מקומו.** כמרגלית: **ושעתו.** בעבד ופרה שהמעריך עצמו ומך הוא ונידון בהשג יד ולפי מה שיש לו נותן להקדש ויהיה לו עבד הנשוס עכשיו עשרים זוז אין אומרים רואין כאילו לוקחין לו כסות בשלשים זוז והוא משגיח מנה ומכר במאה ועשרים זוז ונמצאו דמי העבד תשעים זוז וכן יתן זה להקדש אלא לפי שעתו שמין אותו וכן פרה וכן מרגלית נכפר אין שמין אותה אלא לפי מקומה: **גמ' אלא ישהה מרגלית לקלים.** לאדם קל ועני שהמעריך עצמו ויש לו מרגלית לא ישהנה לו גחזבר לומר העלה אותה לכרך ולפי אותן הדמים תן אלא לפי מה שהוה כאן שמין הוה משהה אותה וימכרנה כמה שילה ולפי דמיס שמשמתה יתן שהרי בזמן שהעריכו כהן לא היה לו יותר:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין. שדה אחוזה לפני היובל פחות משתי שנים דכתיב במקדיש שדה אחוזה על פי שנים הנותרות [כ״] ואין שנים פחות משתים: **ולא גואלין אחר היובל פחות משנה.** מפרש לה בגמרא [ע״כ] רב לטעמיה ושמואל לטעמיה: [כ״ו] **ואין מחשבין כו'.** מפרש בגמרא [קה.]: **אבל הקדש מחשב חדשים.** כלומר ואם היום של הקדש הוא שנחשוב אותה חצי שנה שיצאה כי הא דמפרש לקמן [שם] דלקדשה כפלגא דלרבנעים ומתני דלא משנה להכיא יצאה והיכא דליכא פחות משתי שנים לפני היובל ולא מיפרקא גירוע אלא במחשבין ואי לא תשבח אותן חדשים ה״ל שתי שנים לפני היובל ואיכא פסידא דהקדש דלא שקיל אלא שני פלעים ושני פונדיונין הכא ודלא מחשבין אותה ביצאה לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב איכא למימר קל וחומר׳ ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר אלא הכא מי איכא למימר ק״ו והא תנן [י״] הגיע [כ״] יובל ולא נגאלה כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי רבי יהודה [כ״] שמואל בר״ש סבירא ליה דאמר [כ״] נכנסין ולא נותנין ורב

אין להקדש **אלא** מקומו ושעתו. וא״ת אם כן למה צריך להמתין שום הקדש שנים יום והרי בכל הני דהכא אין ממתינין אע״ג דהוי רווחא להקדש ואין לומר דהכא מיירי בשהקדיש כל נכסיו ומשום הכי לא שייך הכאהו זה אינו דהא תניא בתוספתא דפקרין דאפילו לא הקדיש אלא מרגלית לבדה כך הדין דאין ממתינין וי״ל דהכא מיירי במטלטלין ואיתא (בתוספתא) [בפ׳ אלמנה ניזונת] (כתובות דף ק:) דאין מכריזין על אלו שמא יגנבו אבל ריש דמתני׳ דמצרין הכהה שנים יום מיירי בקרקעות:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין בו׳: **רב** ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין ל״יגאל״. [כ״] לפדות פחות משתי פלעים וכ׳ פונדיון [כא] (יפיס) שהרי אם גאלו הוא אז אחר כאחד משני היובל [כב] בין בכ׳ בין בל׳ אז כאחד מכל שני היובל הוא נגאל לפי הנשים הנותרות עד יובל פלע ופונדיון לכל שנה ושנה [כג] מ״ט

[י] ואם מך הוא מערכך החייהו מערכך: אבל לא לאשתו ובניו וכו׳: מ״ט הוא מערכך ולא [כ] אשתו ובניו מערכך: רבי [כ] אליעזר אומר אם היה איכר נותן לו צמדו [וכו׳]: [א] ורבנן הנהו לאו כלי אומנות נינהו אלא נכסים נינהו: היה לו מין אחד [וכו׳]: פשיטא כי היכי דסגי ליה עד השתא השתא נמי סגי ליה מהו דתימא עד האידנא דהוה ליה לאושולי הוה מושלי ליה השתא דליכא דמשיל ליה לא קמ״ל: המקדיש את נכסיו מעלין לו [ג] תפילין: ההוא גברא דזבנינהו לנכסיה אתא לקמיה דרב יימר אמר להו סליקו ליה [ד] תפילין מאי קמ״ל מתני׳ היא המקדיש נכסיו מעלין לו תפילין מהו דתימא התם הוא דסבר [ה] מצוה קא עבידנא אבל לענין זבוני מצוה דגופיה לא זבין איניש קמ״ל: **מתני׳** [ו] אחד המקדיש נכסיו ואחד המעריך עצמו [ז] אין לו [ח] בכסות אשתו ולא בכסות בניו ולא בצבע שצבע לשמן ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן אע״פ שאמרו עבדים נמכרין בכסותן לשבח [ט] שאם תלקח לו כסות בשלשים דינר [י] משובח מנה [יא] וכן פרה אם ממתינין אותה לאיטליס [יב] משובחת היא [יג] וכן מרגלית אם מעלין אותה לכרך [יד] משובחת היא [טו] אין להקדש אלא מקומו ושעתו: **גמ'** [יז] ונתן את הערכך ביום ההוא שלא ישהה [יח] מרגלית לקלים קודש לה׳ [יט] סתם ההקדישות לבדק הבית:

הדרן עלך שום היתומים

אין [כ] מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים ולא גואלין אחר היובל [כא] פחות משנה אחת [כב] אין [כג] מחשבין חדשים להקדש אבל הקדש מחשב חדשים: **גמ'** ורמינהו מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל ובשנת היובל עצמה לא יקדיש ואם הקדיש אינה קדושה רב ושמואל דאמרי תרוייהו [כד] אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [כה] וכיון דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [כו] [כז] יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש פחות משתי שנים איתמר המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה רב אמר קדושה ונותן חמשים ושמואל אמר ׳אינה קדושה כל עיקר מתקיף לה רב יוסף בשלמא לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב איכא למימר קל וחומר׳ ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר אלא הכא מי איכא למימר ק״ו והא תנן [כח] הגיע [כט] יובל ולא נגאלה כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי רבי יהודה [ל] שמואל בר״ש סבירא ליה דאמר [לא] נכנסין ולא נותנין ורב

[ב] ואם מך הוא מערכך החייהו מערכך: אבל לא לאשתו ובניו וכו׳: מ״ט הוא מערכך ולא [ג] אשתו ובניו מערכך: רבי [ד] אליעזר אומר אם היה איכר נותן לו צמדו [וכו׳]: [ה] ורבנן הנהו לאו כלי אומנות נינהו אלא נכסים נינהו: היה לו מין אחד [וכו׳]: פשיטא כי היכי דסגי ליה עד השתא השתא נמי סגי ליה מהו דתימא עד האידנא דהוה ליה לאושולי הוה מושלי ליה השתא דליכא דמשיל ליה לא קמ״ל: המקדיש את נכסיו מעלין לו [ו] תפילין: ההוא גברא דזבנינהו לנכסיה אתא לקמיה דרב יימר אמר להו סליקו ליה [ז] תפילין מאי קמ״ל מתני׳ היא המקדיש נכסיו מעלין לו תפילין מהו דתימא התם הוא דסבר [ח] מצוה קא עבידנא אבל לענין זבוני מצוה דגופיה לא זבין איניש קמ״ל: **מתני׳** [ט] אחד המקדיש נכסיו ואחד המעריך עצמו [י] אין לו [יא] בכסות אשתו ולא בכסות בניו ולא בצבע שצבע לשמן ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן אע״פ שאמרו עבדים נמכרין בכסותן לשבח [יב] שאם תלקח לו כסות בשלשים דינר [יג] משובח מנה [יד] וכן פרה אם ממתינין אותה לאיטליס [טו] משובחת היא [טז] וכן מרגלית אם מעלין אותה לכרך [יז] משובחת היא [יח] אין להקדש אלא מקומו ושעתו: **גמ'** [יט] ונתן את הערכך ביום ההוא שלא ישהה [כ] מרגלית לקלים קודש לה׳ [כא] סתם ההקדישות לבדק הבית:

הדרן עלך שום היתומים

אין [כב] מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים ולא גואלין אחר היובל [כג] פחות משנה אחת [כד] אין [כה] מחשבין חדשים להקדש אבל הקדש מחשב חדשים: **גמ'** ורמינהו מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל ובשנת היובל עצמה לא יקדיש ואם הקדיש אינה קדושה רב ושמואל דאמרי תרוייהו [כו] אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [כז] וכיון דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [כח] [כט] יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש פחות משתי שנים איתמר המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה רב אמר קדושה ונותן חמשים ושמואל אמר ׳אינה קדושה כל עיקר מתקיף לה רב יוסף בשלמא לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב איכא למימר קל וחומר׳ ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר אלא הכא מי איכא למימר ק״ו והא תנן [ל] הגיע [לא] יובל ולא נגאלה כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי רבי יהודה [לב] שמואל בר״ש סבירא ליה דאמר [לג] נכנסין ולא נותנין ורב

מסורת הש״ס

ג) (כ״ק קכ:), כ) כתובות נד. כ״ק קכ:, ג) [מעל׳ יח.], ד) [ע׳ בנתעוררה מרי הגיון], ה) [לקמן כח.], ו) [לקמן כט:], ז) [לקמן כח.], ח) [שם], ט) [ורקמ״ל כז.], י) ל״ל יקרים, יא) [בגירסא פחות מג׳ שנים ביכול לפדות כל׳ שלעים יב׳ פונדיון שהרי ל״ק].

תורה אור השלם

1. ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והערך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יַעֲרִיכֶנּוּ הכהן:
ויקרא כז ח
2. וְהִשִּׁיב לוֹ הכהן את מִכְסַת הֶעָרֶכְךָ עד שנת היובל וְנָתַן את הֶעָרֶכְךָ ביום ההוא קֹדֶשׁ לה׳:
ויקרא כז כג

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה אם״ר וכו׳ ומעלה את דמיהן יכו׳: (ב) ד״ה לאיטליה ליום: (ג) ד״ה לכרך וכו׳ לנוח שם וקונים את המרגליות ביוקר הס״ד:

רבינו גרשום

החייהו מערכך. כלומר תן לו חיותו מערכך: ורבנן. דלא אייתי לא בצמד ולא בחמור דסברי הני נכסים נינהו ואין נותנין לו: עד האידנא. דהוו ליה הרבה מעבדין דהוה מצי לאושולי ולפי שהיה מוכאל לו מעבד שואל ממנו מגירה כנגדו והיה לו מגירות כל צורכו השתא דאין לו אלא שני מעבדין דליכא לאושולי ליטפי ליה מן המרבע או (לאיספר) (לאנתיר) ליה חלת מן הפרוסה קמ״ל דלא: אין לו. לגזבר ליטול: לא כסות אשתו ובניו. אע״ג דעדיין לא לבשו: אע״ג דאמרי עבדים בכסותן (נמכרין) לשבח. שמשביחין כסותן ונמכרין בזיבר: רכן פרה. נמכרת: לאטליס. לומן השוק ביוקר: וכן מרגלית (אם מעלין אותה) לכרך משובחת. כל אלו אין מזדזין אותן במקומן להוליכן למקום היוקר אלא כמי שהן שוין במקומו של מקדיש ושל מערך ובאותה שעה משביחין אותן הינו אין לו אלא מקומו ושעתו: ביום ההוא שלא ישהה מרגלית לקלים. כלומר אם הערך את עצמו והוא אדם קל ועני ויש לו מרגלית ואינה שוה ביזיר ובמקומו אלא שקל המשביח אותה בשקל ונידון בהשג יד ומטור ואין אומרים ישהוה עד שתמכר ביוקר ולא שיה נידון בהשג יד ת״ל ביום ההוא: סתם הקדש לבדק הבית. מקום שבא טולו לה׳ לבנין ואין מפנו הנאה לא לכהנים ולא למוכה:

שליק פירקא

אין מקדישין. [שדה בית זרע תוכר שעורים]: פחות מב׳ שנים. לפני היובל כי אם הקדיש משלם חמשים שקלים [כדפסיק בגמרא] דעצה טובה קמ״ל שיהא אדם חס על נכסיו שהקדיש שדהו שתי שנים לפני היובל ואח״כ גואלה (לפני היובל) שלו השנים שיש מן הגאולה עד היובל ואותן שנים שהיא כרשו׳ הקדש יגרע להקדש לכל שנה סלע ופונדיון ויחן (הגואל של הקדש) (להקדש) (למוכר) סלע ופונדיון לכל שנה לבור והוא שלו שכך עולה חשבון ג׳ שקלים ס״ט [שקלים] לס״ט שני היובל ושנת חמשים (עצמה) אינה נחשבת שהיא עולה לכאן ולכאן והשקל הנשאר מחלקו לפונדיונין ויש בשקל ס״ח פונדיון ומגרע

לשתי שנים שני סלעים ושני פונדיונים משום דלשינא דגמרא לא משמע הכי הא דקאמר יהא אדם חס על ממונו ואם לא יפסיד אלא סלע ופונדיון לא שייך בזה למימר חס על נכסיו ועוד מדקאמר לקמן בשמעתין מכלל דלפני היובל קדשה ליגאל בגירוע והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים לפני היובל דאם איתא שמגרע מ״ז שנים ונותן משתי שנים מאי פרוך מרב ושמואל הא בשנת היובל אינה קדושה ליגאל בגירוע כלל ולפני היובל מגרע מ״ז שנה ועוד ראיה מראמר לקמן (דף כ״ט) כגון דאקדשה בסלע דאריבעין ותמני׳ הוה ליה דהוה״א שנתשבון חדשי השנה הבאים כאילו הן שנה ריהוו שתי שנים לפני היובל ונגרע כל דהא נותן כשהקדיש פחות משתי שנים לפני היובל אלא פדיון המגרע לשתי שנים מה הייתו מרוחים אם נחשב החדשים הבאים כאילו הן שנה ויש כאן (שתי) שנים הנותרות יותר מסלא נחשבים כין כך וכין כך יגרע מ״ז ויחן משתי שנים האחרונות אלא ודאי אם לא נחשב חדשים הבאים כאילו הן שנה עדיין לא הקדישה בפחות מב׳ שנים ונמצא הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל דאם איתא שמגרע מ״ז שנים ונותן פדיון שלם ואין לפרש מילתא [דרב ושמואל] דאין גאולה פחותה ממה שמגיע לשתי שנים אף אם הקדישה בשנת מ״ט ונותן פדיון המגיע

לכל שנה סלע ופונדיון חוץ משנה (אחת) ראע״פ שנחסר לשנה אחת פונדיון כיון שאילו בא לפצוא השכון לחלקו בשיה לכל השנים היה מגיע פחות פונדיון לשנה ולא רצה לחשוב אלא דבר שלם הילכך קאמר סלע ופונדיון וכל אותן שני היובל שהיתה שלו קודם שהקדישה אין נותן בשביל אותן שנים כלום אבל אם הקדישה בפחות מב׳ שנים קודם היובל ובא לגואלה אין נותן לאותן ב׳ שנים ב׳ סלעים וב׳ פונדיון ולא יותר אלא כשלם חמשים שקל לחומר שעורים מ״ט משום רבתא [ז] אם עד רבות בשנים כלומר שעדיין כשהקדישה נשארו אפי׳ ב׳ שנים לפדין רשיב גאולתו שהיו אותן פחות מב׳ שנים לפני היובל הקדיש שלא נשארו ב׳ שנים נותן מ׳ שקל כולן; [ולא גואלין אחר היובל. האי אחר היובל קא מתרץ גמרא דבכל שני יובל מירי: פחות משנה שאם בא לגואלה בעשר שנים ומחצה לאחר היובל לא יאמר כיון שלא נגמרה השנה לא אתן בשבילה סלע ופונדיון. אלא מחשב אותה כשנה שלימה ונותן סלע ופונדיון עם השנים הנותרות הייני ולא גואלין פחות משנה]: קא סיד דאמורא דאין מקדישין בלל לפני היובל פחות מב׳ שנים כלומר דלא קדשה (ומקדשה) ומפינהו מקדישין לפני היובל וכו׳ (לאחר היובל אפי׳ בסמוך ליובל ממש; ובשנת היובל עצמה לא יקדיש מפרש לקמן מ״ט) רב ושמואל. בעו לתרוצי מתניתין מאי אין מקדישין כלל קתני אלא אין מקדישין לדעת כן שיהא יכול לגאול בגירוע כדכתיב ג) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שניי שיעיר גאולתו כלומר שיגרע הפדיון ולא יתן אלא סלע ופונדיון לשנה שהיתה של הקדש (פחות מב׳ שנים) לפני היובל הא הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל אינו גואל [בגירוע] אלא בג׳ שקל כולן ביחד וכיון שכן [דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות מב׳ שנים] מתניתין עצה טובה קמ״ל שיהא חס על נכסיו ואל יקדיש בזמן שאינו יכול לפדות בגירוע ולהכי קאמר אין מקדישין כו׳ כדי שלא יפסיד ולא דלא חילא עליה קדושה: רב אמר קדושה. ואם בא לפדותה נותן ג׳ שקל כולן; [בשלמא לענין מכירה. מוכר שדהו בשלש שנים לפני היובל שלא שמוא לפדות בגירוע ולא הדר לקמן ראינה מכורה משום דאיכא למימר קו״מ מה מכורה קודם היובל יוצאה עכשיו ותחזור לבעלים אינה מכורה עכשיו בשנת היובל (ותחזור לבעלים) אינו דין שלא תמכר כלל בשנת היובל אבל הכא מי איכא למימר ק״ו ומה קדושה כבר יוצאה לבעלים ביובל אינה קדושה עכשיו בשנת היובל (כשתחזור לבעלים) אינו דין שלא תחול קדושה עליה כלל]:

הא תנן. דאינה תחזור לבעלים: אלא הגיע יובל ולא נגאלה הכהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי ר׳ יהודה אלמא רשל הקדש הויא הכי נמי תקדש בשנת היובל: לא שמואל כו׳. שמעון סבירא ליה דאמר נכנסין לתוכה ולא נותנין דמיה להקדש אלא שלהן תהא וכי

ג) הן קרא לא כתיב הכא אלא ל״ל דכתיב והשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היובל ומגרע מערכך. ד) גם כאן ע״ש ל״ל והשב לו הכהן ע״פ השנים הנותרות כלומר מגרע וכו׳.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

עין משפט
נר מצוה

כו א מי׳ ס״ג מהל׳ ערכין הל״י:
כז ב מי׳ ס״ג מהל׳ ערכין הל״יד:
כח ה ד ה מי׳ ס״ה הלכה יט:
ו [מי׳ ס״ח מהל׳ ערכין הלכה י]:
א ז מי׳ ס״ד מהל׳ ערכין הל״ט:
ב ח מי׳ ס״ה הל״י:
ג ט מי׳ ס״ה הל״ח ומ׳ בהשגות וכ״מ וגל״מ:
ד י מי׳ ס״ה הל״:
ה כ מי׳ ס״ד הל״ט:

מוסף רש״י

החייהו מערכך. נזכר הכתוב למשמני כשאין ידו משגת והוא ניתן בהשגת יד, דכתיב (ויקרא כז) ונעמידו לפני הכהן והערך אותו הכהן, מתיר לו כדי מיון ונוטל המאר ויצא ידי הקדש, ואמילו הנשיר לאחר שאמדוהו ונעל מה שבידו (ב״מ קיג:). **מצוה** קא עבידנא. דיהיבנא להקדש (ב״מ קב:). אחד המקדיש נכסיו כו׳. ומוכר בא לחשבון על ערכו הקנוס כפרה (כתובות נד:). אין לו. לגזבר. לא בכסות אשתו. למשכנו בשביל הערך. וכן לגבי מקדיש לא הוו בכלל נכסים להקדשו (ב״ק קב:). שצבע לשמן. בגדים שצבע לשם אשתו ולשם בני ואע״פ שלא לבשום עדיין (כתובות נד:). שלא ישהה מרגלית לקלים. עני שהעריך עצמו ונא כהן לפעריכו ויש לו מרגלית שוה ג׳ פלעים, אין אומרים שם שמסיון לוחה עד שיעלה לכרך שיש שם עשיר ויהיו יקנוה בג׳ פלעים הילכך ג׳ פלעים יש לו ויתן ערך שלם, אין אומרים כן ואין להקדש אלא מקומו ושעתו (לשיל״ח ח״ו).

הדרן עלך שום היתומים

כהנים נכנסין לתוכה. הכנים של מעמר היובל נכנסין לתוכה ויהיו אלו תלוטה בידם (לעמן כה:).

שיטה מקובצת

[ז] ולא לאשתו ובניו מערכך. גלוין ואא״ל לר׳ יהודה דדרש לעיל מהאי קרא הוא עד שיהא בסכוחתו מתחילתו ועד סופו מהיכא ידע להך דרשא ריל דסבר שקולין הן ויבואו שניהם והשתא ניחא דהוה קשה לן לעיל לרבנן דפליגי עליה דר׳ יהודה מאי דרשי מהוא אלהך דרשא דרשינן ליה. הרא״ש ז״ל: [ח] רבי אליעזר אומר אות״ נמחק: [ט] לו לא בכסות: [י] ליה תפילין: [יא] לו לא בכסות: [יב] דיגר ר׳ נמחק: [יג] לכרך משכחת אות נמחק: [יד] לכרך משכחת היא אות ר׳ נמחק: [טו] אין להקדש אלא מקומו ושעתו גליון וא״ת מ״ש מהכרות ששים יום אלמא שממתינין לרוח הקדש ריל דאין שום המתנת הכרזה אולי יחייחר לאחר שהוקדש אלא שיסבר בשיורוי כמו שהיה שוה בשעת שהוקדשה. הרא״ש ז״ל: [יז] משנה אחת. גמ׳ ורמינהו והשאר נמחק מכאן ושייך לקמן כ״ה ע״א (ד״ש באות א״): [יח] אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים פי׳ דאם הקדישה בשנת מ״ט ונותן חמשים כאילו הקדישה בתחילת היובל דגירוע הכתוב הוא דאם יש [שתי] שנים נותרות מגרע ואם אין [שתן] שנים נותרות נותן פדיון שלם ואין לפרש מילתא [דרב ושמואל] דאין גאולה פחותה ממה שמגיע לשתי שנים אף אם הקדישה בשנת מ״ט ונותן פדיון המגיע

[יט] אין לו לא בכסות אשתו ולא בכסות בניו ולא בצבע שצבע לשמן ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן אע״פ שאמרו עבדים נמכרין בכסותן לשבח [כ] שאם תלקח לו כסות בשלשים דינר [כא] משובח מנה [כב] וכן פרה אם ממתינין אותה לאיטליס [כג] משובחת היא [כד] וכן מרגלית אם מעלין אותה לכרך [כה] משובחת היא [כו] אין להקדש אלא מקומו ושעתו: **גמ'** [כז] ונתן את הערכך ביום ההוא שלא ישהה [כח] מרגלית לקלים קודש לה׳ [כט] סתם ההקדישות לבדק הבית:

הדרן עלך שום היתומים

אין [ל] מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים ולא גואלין אחר היובל [לא] פחות משנה אחת [לב] אין [לג] מחשבין חדשים להקדש אבל הקדש מחשב חדשים: **גמ'** ורמינהו מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל ובשנת היובל עצמה לא יקדיש ואם הקדיש אינה קדושה רב ושמואל דאמרי תרוייהו [לד] אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [לה] וכיון דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [לו] [לז] יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש פחות משתי שנים איתמר המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה רב אמר קדושה ונותן חמשים ושמואל אמר ׳אינה קדושה כל עיקר מתקיף לה רב יוסף בשלמא לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב איכא למימר קל וחומר׳ ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר אלא הכא מי איכא למימר ק״ו והא תנן [לח] הגיע [לט] יובל ולא נגאלה כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי רבי יהודה [מ] שמואל בר״ש סבירא ליה דאמר [מא] נכנסין ולא נותנין ורב

[ט] אין מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים ולא גואלין אחר היובל [י] פחות משנה אחת [יא] אין [יב] מחשבין חדשים להקדש אבל הקדש מחשב חדשים: **גמ'** ורמינהו מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל ובשנת היובל עצמה לא יקדיש ואם הקדיש אינה קדושה רב ושמואל דאמרי תרוייהו [יג] אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [יד] וכיון דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים [טו] [טז] יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש פחות משתי שנים איתמר המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה רב אמר קדושה ונותן חמשים ושמואל אמר ׳אינה קדושה כל עיקר מתקיף לה רב יוסף בשלמא לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב איכא למימר קל וחומר׳ ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר אלא הכא מי איכא למימר ק״ו והא תנן [יז] הגיע [יח] יובל ולא נגאלה כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה דברי רבי יהודה [יט] שמואל בר״ש סבירא ליה דאמר [כ] נכנסין ולא נותנין ורב